

Pjesma naopačke

Budim se jutros,
a vani je noć
znam da u krevet
moram poć.

Pada snijeg s trave
prema nebu,
sunce sja
i kliže se na ledu.

I ustanem tako
na lijevu nogu,
ni glavu više
držati ne mogu.

Zubima sada
četkicu perem
i usput se na
mamu derem.

Mama tužna
plače od sreće
sad pas mora
iznijeti smeće.

I sve tako
u nekom neredu
da završim ovo
bilo bi u redu.

Jana Krtinić, 8. razred

OŠ Nikole Andrića, Vukovar

Mentor: Marija Purgar